

YEV MUT-TÊSİ

Yevm-u t-Tesi' kelimesinin anlamı, dokuzuncu gün demektir.

Neyin dokuzuncu günü? Rebi'ülevvel Hilal ayının dokuzuncu günü kastedilmektedir.

Önemli bir gündür, Çünkü insanlık tarihinde bu günde, birçok mucizeler tecelli etmiştir.

Bugün de, Allah'ın Hakk olan emir ve sünnetlerine karşı gelerek, bâtil'ı savunan birçok âsî diktatör ve sapkın kavimlerin ilâhî gazaba uğratıldığı ve helâk olduğu gündür.

Bu günü ayrıca kutlu kılan sebep de, Hz. Muhammed (s.a.a.)'in âleme rahmet olarak dünyaya teşrif etmesinden dolayı birçok mucizenin meydana gelmesidir.

Tarih sürecinde bugünde, vukû bulan birçok mucizevî olay Kur'an-ı Kerimde zikredilmiştir.

Bu günde vuku bulan olaylarla ilgili konular Kur'an-ı Kerim'de zikredilmiştir:

“Kul cêa l-hakku ve zehaka l-bâtılı inna l-bâtıla kêna zehûkan” (İsra sûresi -81)

Meali: “Hak geldiği zaman, bâtil yıkılır, zâil olur. Şüphe yok ki, bâtil yıkılmaya mahkumdur.”

HZ. MUHAMMED (S.A.A.) İN DÜNYAYA TEŞRİFİ

Hz. Muhammed (A.S.) dünyaya gelmeden elli beş gün önce miladi takvime göre 571 yılında Mekke'de “Fil” olayı meydana geldi. Bu olay daha sonra Kur'an-ı Kerim'de Fil suresinde, İlâhî bir mucize olarak zikredildi. Şöyle ki:

“Fil sahiplerine Rabbinin neler ettiğini görmedin mi? Onların hile ve düzenlerini boşuna çıkarmadı mı? Üzerlerine balçıktan yapılmış sert taşlar atan Ebâbil kuşlarını gönderdi de. Onları yenik ekin çöpüne benzetti.” (Fil suresi)

Bu surede: Yemenli Ebraha ve filleri söz konusu ediliyor. Hıristiyanlığı yaymak amacıyla Mekke'yi istilaya yönelik Habeşistan'ın Yemen valisi EBRAHA, birçok fillerin bulunduğu güçlü bir orduyla Mekke yakınlarına geldi. Allah, bu kutsal beldeye Hıristiyanlığı sokmak istemedi. Çünkü yakında son peygamber ve getireceği İslam dini zuhur edecekti. Daha önemlisi de orada Beytullah (Allah'ın evi) vardı. Bu bakımdan bir mucize tecelli ettirdi. Ebâbil kuşlarını gönderdi, ağızlarında taşıdıkları sert balçıkları atarak gelen orduyu imha ettiler. Böylece Mekke halkı bu beladan kurtulmuş oldu.

Hz. Muhammed (s.a.a.)'in Dünyaya geldiği gün, Allah'ın kudretiyle Pers kralı Kisra sarayının on dört sütunu yıkıldı; Farisi'lerin tapınmak için sürekli yaktıkları ateş söndü. Sava gölü kurudu. Mekke put hanesindeki putlar devrildi. Peygamberin mübarek vücudundan bir Nur göklere yükseldi ki, ışığı çok geniş bir alanı kapladı. Dünyaya geldiği evde o güne kadar hiç görülmemiş misk gibi güzel kokular eve gelen herkesin üzerine sinyordu. Dedesi Abdülmuttalip (r.a.) Hz. Muhammed'in dünyaya gelişinin yedinci gününde şerefine develer koyunlar kestirip büyük bir ziyafet tertip ederek, veladeti (doğumu) büyük bir şölen ile kutlandı. Babası, Haşimî kabilesinden Abdullah bin Abdülmuttalip, annesi Amine Hatun bint Vehb' dir.

HZ. MUHAMMED (S.A.A.)

Hz Muhammed (s.a.a.), Dünyada cehalet ve sapkınlığın had safhaya ulaştığı, ahlaki ve vicdani duyguların köreldiği, insanların köle olarak alınıp-satıldığı; kadınların da aşağılanarak insanlık onurunun zedelendiği bir dönemde dünya'ya teşrif etmiştir. O, insanları içine düştükleri bataklıktan çıkarıp aydınlık ve hidayet yolunu göstermek üzere, âleme rahmet olarak dünyaya gönderilmiştir.

O yüce Peygamberi bütün yönleriyle anlatmaya bizim bilgimiz yetmez; ama yüce Peygamberimizin dünyaya teşrif ettiği bugünün anısına hürmeten kısa da olsa bildiklerimizi sizlerle paylaşmak istiyoruz. Nübüvvet evinin sahibini, ancak o evin mensupları iyi tanır ve en doğru şekilde onlar tanıtabilirler.

Peygamber Efendimiz (s.a.a.): **“Ali benden, ve ben Ali'denim. Benim adıma kendim ve Ali'den başkası konuşamaz...”** (1) buyurmuştur.

İmam-ı Ali'de: **“...Beni yitirmeden önce benden sorun; and olsun Allah'a ki, kıyamet gününe kadar olacak şeylerin hangisini sorarsanız size haber veririm. Kur'an-dan sorun; Allah'a and olsun ki ben bir ayetin gece mi yoksa gündüz mü, çölde mi yoksa dağda mı nazil olduğunu bilirim...”** Buyurmuştur.

İmam Cafer Sadık (a.s.), atalarından müteselsilen, ilim şehrinin kapısı olan ceddi Emir el-Müminin Ali bin Ebi Talib'(a.s.)in, Hz. Muhammed' (A.S.)'ın dünyaya gelişinden önceki dönemini şöyle anlattığını nakleder:

Allah'ı Teala (c.c.) Muhammed'in Nurunu, Yeri, Göğü, Arş'ı, Kürsiyy'i, Levh'i mahfuz'u, Kalem'i, Cennet'i, Cehennem ve Adem'i yaratmadan dört yüz yirmi dört bin yıl önce 12 menzile (*yüksek dereceli konaklama, bekleme yeri*) ile birlikte yarattı. Her menzilede binlerce yıl bekletti. Beklediği her menzilede Rabbini tespih ve temcit ediyordu.

Menzileler şöyledir: yarattı.

1)- Kudret menzilesinde on iki bin yıl bekledi. Burada beklerken

“Suphâna Rabbîyal âla” (Münezzeh olan yüce Allah'ım). diyordu.

2)- Azâmet menzilesinde on bin yıl bekledi. Burada beklerken,

“Suphana Âlimi ssır” (Sırları bilen ve münezzeh olan yüce Allah). Diyordu.

3)- El-Menn menzilesinde on bin yıl bekledi. Burada beklerken

“Suphâna men huva kâim” (Münezzeh ve hâzır olan yüce Allah'ım) diyordu,

4)- Rahmet menzilesinde dokuz bin yıl bekledi. Burada beklerken,

“Suphâna men huva dâim” (Münezzeh ve daim olansın.) diyordu,

5)- Saadet menzilesinde sekiz bin yıl bekledi. Burada beklerken,

“Leileha illa huva” (Kendisinden başka ilah yoktur) diyordu,

6)- Keramet menzilesinde yedi bin yıl bekledi. Burada beklerken

“Suphâna men huva ğaniyyon lëyaftakir” (Münezzehsin, zenginsin ve hiç kimseye muhtaç olmayansın.) diyordu,

7)- Hicab Menzilesinde altı bin yıl bekledi. Burada beklerken,

“Suphâna l alîmul Kerim” (Münezzehsin, ilmin sahibi ve eli açık olansın) diyordu,

8)- Hidayet menzilesinde beş bin yıl bekledi. Burada beklerken,

“Suphâna zil arşil azim” (Münezzehsin, yücesin ve arşın sahibisin) diyordu,

Peygamberlik menzilesinde dört bin yıl bekledi. Burada beklerken,

“Suphâna Rabbul izzeti amma yasifun” (Münezzehsin, tüm sıfatların üzerinde ve yücelerin yücesisin.) diyordu,

10-Rif'at menzilesinde üç bin yıl bekledi. Burada beklerken,

“Suphâna zil mülki velmeleküt” (Münezzehsin, mülk ve saltanatın sahibisin) diyordu

11-Heybet menzilesinde bin yıl bekledi. Burada beklerken,

“Suphana ilahi vabihamdihî” (Münezzehsin, şükür ve hamd sanadır.) diyordu.

12- Şefaât menzilesinde bin yıl bekledi. Burada beklerken,

“Suphâna (3) Rabbiyal azîm vabihamdihî” (Münezzehsin, hamd ve ta’zim sanadır.) diyordu.

Daha sonra adı Levh’de görüldü. Nuru ile Levh’i dört bin yıl aydınlattı.

Daha sonra Allah (c.c.) O’nu Arş’a indirdi. Arşın merkezinde yedi bin yıl bekledi. Tâ ki Âdem (a.s.)’i yarattı ve O’nun sulbüne indirdi.

Daha sonra Âdem’in sulbünden peygamberden peygambere geçerek Abdullah bin Abdulmuttalib’in sulbüne intikal ettirdi. İşte bunu kanıtlayan Kur’an ayeti :

“Vatakallübekâ fi ssecidin” (Şuara sur. Ayet-218) Fayd-ül Kâşâni tefsirinden

Allah (c.c.) O’nu kerametlerle teçhiz etti; şöyle ki:

O’na heybet gücü verdi. Hidayet tacı ile taçlandırdı. Mârifet sırrına erdirdi,

O’nun sevilmesini sağladı. O’ndan korku duygusunu yok etti ve O’na makamın en güzelini verdi.

Ve O’na dedi ki: **Ya Muhammed! Git insanlara de ki, Ey İnsanlar! Leilaha illa İlah Muhammeden Resulullah, deyiniz.**

Bu sıfatın elbisesinin bedeni yakut, kolları inciden, etekleri sarı billurdan, koltuk altları zeberced cevherinden, Çorabı kırmızı mercandan, Cepleri Allah’ın nuru ile doludur.

(1)-Muhammed Ticani: Sümma Htedeyt kitabı S:206 / Süneni İbni Mâce C.1 S. 44- Hasais-un-Nisai, S. 20 –Sahi-hi Tirmizi C.5, S.300-Câmi-ül Usul, İbn-i Kesir C, 9, S: 471

(2) “Bihar-ul Anvar C,1

(3) Suphan kelimesinin sözlük anlamı: Her türlü hatadan ve beşerî vasıflardan uzak ve arınmış olan Cenab-ı Hakk.’tır. Yazının çok uzamaması için, biz onu kısaca “Münezzeh” olarak yazdık.

HZ MUHAMMED S.A.A.)’İN BAZI MÛCİZELERİ

Peygamber efendimizin ilk mucizelerinden birisi de, Dünyaya teşrifinden itibaren yaşamı boyunca nereye giderse gitsin, güneş ışınlarından korunmasını sağlayan bir bulut kümesinin kendisini gölgelemesiydi.

Hiz. Muhammed (s.a.a.)’in birçok peygamberlik alâmet ve mûcizelerinden bir tanesi de, Hıristiyan “Rahip Buhayra” ile karşılaşması idi:

Hiz. Muhammed (A.S) çocuk yaşta iken bir gün amcası Ebu Talip (r.a.) Şam’a ticaret yapmaya giderken kendisini beraber götürür. Şam’ın yakın civarında Hıristiyanların yaşadığı bir bölgede istirahat için ağaçlıklı bir yerde mola verirler. Daha sonra amcası işlerini yapmak üzere şehre giderken orada bulunan büyük bir ağacın altında kendisini beklemesini söyler.

Çocuk yaştaki Hiz. Muhammed (A.S.) o ağacın altına gider uzanır ve uykuya dalar. Ancak bu ağacın etrafı akrep ve yılanlarla dolu olduğundan hiç kimse yanına yaklaşamamış. Bu bölgede yaşayan **Buhayra** adında bir rahip oradan geçerken bu ağacın altında bir çocuğun yattığını, akreplerin, yılanların etrafını sardığını ve ona bir zarar vermediklerini görür ve şaşırır. O çevrede de yaşayan herkesin o ağacın

etrafının çok tehlikeli olduğunu bilir. Bu nedenle o çocuğun bir yabancı olduğunu anlar ve gördüğü şeyin bir mûcize olduğunu düşünür.

Çünkü bu ağacın yanına yaklaşmanın akıbeti mutlaka ölümdür. Buhayra ağacın yanına belli bir mesafede yaklaşır ve çocuğa seslenerek onu uyandırır. Çocuğu yanına çağırır ve ona bu tehlikeli sürüngenlerden korkup korkmadığını sorar? Çocuk ona korkmadığını söyler.

‘Buhayra’ şaşkınlıkla çocuğa (Hz.Muhammed’)'e bu ağacın altında ne arıyorsun ? diye sorar. Bu ağacın altı çok tehlikelidir, bugüne kadar bu ağaca yaklaşanlardan hiç kimse sağ kurtulamadı, bu sürüngenler sana zarar vermediler mi ? Diye sorar.

Muhammed : Buraya beni amcam bıraktı, onu bekliyorum, işleri için Şam’a gitti, beni de Rabbim koruyor. Der.

Buhayra Kimsin, adın nedir, nereden geliyorsunuz, hangi kabiledensiniz? diye sorar.

Çocuk : Benim adım Muhammed bin Abdullah bin Abdülmuttalip bin Haşim bin Abdümenef’in oğluyum, Ticaret için Mekke’den geliyoruz.

Buhayra : Başka adın var mı?

Muhammed : Evet var, Ahmed’dir, der.

Buhayra : Omuzunu açta bir göreyim, der.

Muhammed (s.a.a.) omuzlarını açar. Buhayra iki omuzunun arasına bakar, Nübüvvet (Peygamberlik) mührünü görür. Buhayra eğilip mühürün üzerini öper. O arada amcası Ebu Talip işini bitirir ve geri döner.

Buhayra : Ebu Talip’e der ki, bu çocukta garip şeyler gördüm, bu güne kadar bu ağacın altında oturup ta sağ çıkan olmadı; ama bu çocuk uyurken buradaki akrep ve yılanlar kendisini ısırmadılar. Bu çocuk senin neyin olur, adı nedir? Diye sorar.

Ebu Talib : Bu benim kardeşimin oğludur, adı Muhammed.

Buhayra : Başka adı var mı?

Ebu Talib : Evet var, Ahmet,

Buhayra : Babasının adı nedir? Diye sorar

Ebu talib : Babasının adı Abdullah ama o öldü, der.

Buhayra : peki annesinin adı nedir?

Ebu Talip : Annesinin adı Emine, ama oda öldü der.

Buhayra : Bak, Ya Ebu Talip! Bu yeğenin peygamber ve Resuldür, yakın bir zamanda ona vahiy gelecektir ve Arap âlemi onun emrine girecek, bütün dünya nasıl zulüm ve kötülük doldu ise, tüm dünya doğudan batıya kadar bunun getireceği adalet ve iyilikle dolacaktır. O’nu Yahûdi ve Kureyşlilerden iyi koru, en büyük düşmanı onlardır, der.

Ebu Talib : Sen yeğenimi büyük bir konuma soktun, peygamber olduğunu, doğudan batıya kadar her taraf onun adı ve sanıyla dolacak diyorsun.

Buhayra : Evet sana onun durumu hakkında bilgi verdim; çünkü biz onun hakkındaki haberi İncil’in bir bölümünde okuduk. Allah Onu Kureyş ve Yahûdilerin şerrinden korusun. Lütfen benim söylediklerimi de hiç kimseye anlatma, ben de onların şerrinden korkarım ve bu çocuğun ahir zaman peygamberi olduğuna inanıyorum.

Beni Tehemeh kavminden benim dinimden birisiyle daha karşılaşacaksın, o da bu haberi İncil’de benimle birlikte okudu, o da biliyor ve aynısını sana söyleyecektir. der.

Buhayra'nın bahsettiği dostu, Rahip **“Varaka bin Nevfel”**dir. Bu ikisi zamanlarının en bilginleri idiler, İncil Tevrat ve Zebur'u okumuş, çok iyi öğrenmiş ve Hz. Muhammed (s.a.a.)'in geleceğini biliyorlardı.

Ebu Tâlip, Rahip Buhayra'nın söylediklerinden dolayı çok sevindi ve mutlu oldu, bu sırrı saklayacağına ve yeğenini koruyacağına dair Rahip Buhayra'ya söz verir ve Mekke'ye dönmek üzere oradan ayrılırlar.

*Yolları Tehême kabilesinin yaşadığı bölgeden geçmektedir. Bu bölgeye yaklaşıncı, burada yaşamakta olan ve Rahip Buhayra'nın bahsettiği kişi Rahip **“Varaka Bin Nevfel”**e Hz. Muhammed'in gelmekte olduğu ayan olur ve kendilerini karşılar. O da Rahip Buhayra'nın söylediğinin aynısını Ebu Tâlip'e anlatır. Varaka' da Ebu Talip'ten bu sırrı saklı tutmasını rica eder; ama Hz. Muhammed (s.a.a)'in nâmi ve şöhreti, iki rahibin de bu konuda söyledikleri kısa bir zamanda Beni Tehême bölgesinde duyulur.*

Kureyşliler bu haberi duyunca Rahip Varaka'ya giderek **“bu çocukla ilgili neler söylemişsin?”** diye sorarlar. Eğer bu söylediklerini bir daha tekrar edersen yemin olsun ki seni öldürürüz diye tehdit ederler. Bu tehdit karşısında canına korkan Rahip Varaka bin Nevfel Beni Tehême bölgesini terk ederek Şam'a gider.

Ancak aradan geçen kısa bir zaman sonra Rahiplerin söyledikleri şekilde Hz. Muhammed'in mucizeleri görülmeye ve duyulmaya başlar. Ebu Talip (r.a.) Hz. Muhammed'i korumasına alır. Daha sonraki yıllarda Hz. Muhammed de amcası Ebu Tâlib'den çocuk yaştaki oğlu Ali (a.s.)'yi yanına vermesini ister, O'da verir. Muhammed Ali'yi İslam'a davet eder O da tereddüt etmeden kabul eder. Böylece İslâmiyeti kabul eden ilk kişi olur.

Ebu Talip, Oğlu Ali'ye amcanın oğluna itaat et ve dediklerini yap der. Ve Hz. Muhammed Nübüvvet vahyi gelene kadar amcasının oğlu Ali ile müşriklerin şerrinden sakınmak için namazlarını birlikte gizli kılarlar.

BİR MÛCİZE DAHA

Hz. Muhammed (s.a.a.) Medine'ye göç ettikten sonra da Peygamberlik şöhreti Arap yarım adasında duyulmaya ve namı yayılmaya devam ediyordu. Bir gün koyun sürüsü sahibi olan **“El-Eş'ab bin Kays El-Hazâi”** adında bir Arap sahrada sürüsünü yaydırırken, bir kurt gelir sürüsüne musallat olur, sürünün etrafında dolanır durur. **El'Eş'ab** kurtu üç defa kovar, dördüncüsünde sinirlenip kurda hiddetle, **“senin kadar arsız ve çirkin suratlısını görmedim defol git”** der.

Kurt, Allah'ın kudreti ile dile gelir ve cevaben der ki:

Benden daha arsız ve çirkin suratlısı var. İstersen kim olduğunu sana söyleyeyim, der.

El-Eş'ab : Şaşkın bir vaziyette Kimdir, söyle bakalım? Der.

Kurt : Sensin, Der.

El-Eş'ab : Daha da şaşırır ve “Neden” diye sorar ?

Kurt : Çünkü aranızda bir peygamber zuhur etti ve siz ona inanmıyorsunuz. Der.

El-Eş'ab : Peki kimdir, adı nedir ve nerede bulunuyor? diye sorar

Kurt : Kendisi Yesrib (Medine)'de adı da Muhammed'dir niçin gidip görmüyorsun? der.

El-Eş'ab : Gidip görmek isterim ama sürüyü nasıl bırakıp gideyim? der,

Kurt : Bana emanet edebilirsin, der.

El-Eş'ab : Daha da şaşırır, nasıl güvenir de sana sürüyü emanet edebilirim ? diye sorar.

Kurt : Allah'a yemin ederim ki sen gelinceye kadar sürüyü bekleyeceğim ve sürünü sana eksiksiz teslim edeceğim,” der.

Bu gelişme karşısında El-Eş'ab şaşkın ama çaresiz kurda güvenebileceğine kanaat getirir ve sürüsünü kurda bırakıp yola koyulur, Yesrib'e varır, Hz. Muhammed (a.s.)'i bulur; O'na, kurtla arasında geçen söyleşiyi anlatır. Hz. Muhammed'te adama İslam hakkında ikna edici güzel açıklamalar yapar; adam da iman ederek Müslüman olur. Hz. Muhammed de Eş-ab'a, korkma o kurt sözünde duracaktır der.

Eş'ab Hz. Muhammed'den bu güvenceyi aldıktan sonra gönlü rahat bir şekilde sürüsünün yanına döner. Oraya vardığında kurt'u sözüne sadık bir şekilde sürüyü bekler vaziyette bulur. Kurda mükâfat olarak yemesi için bir koyun verir. (*Kiteb-ul Hidayet*)

KUR'AN'A GÖRE HZ. MUHAMMED'İN GÖREV VE VASIFLARI

“(Ey Peygamber!) Biz seni bütün insanlara ancak (rahmetin) müjdecisi, (azâbın) uyarıcısı olarak gönderdik. Ama insanların çoğu bilmezler.” (Sebe suresi-28)

Hz. Muhammed (A.S.) Peygamberler zincirinin en son halkasıdır. Bu bakımdan O, bütün insanlara gönderilen bir peygamberdir. O, insanı Dünya ve âhirette mutlu eden rahmet yollarının müjdecisi, insanı her iki hayatta bedbaht eden yollardan sakınmanın uyarıcısıdır.

“(Ey Peygamber!) “Şüphesiz ki biz seni şâhid, müjdeci, uyarıcı ve aydınlatıcı bir kandil olarak gönderdik. Müminleri, Allah'tan kendilerine büyük sevaplar ve üstünlüklerle müjdele.”(Ahzap sur-45, 46, 47.Ayetler)

Sen Rabbinin nimetiyle (şımarıp dengeyi kaybeden) bir çılgın değilsin. Şüphesiz ki Senin için tükenmez bir ecir vardır. Ve Sen, elbette büyük –yüksek bir ahlâk üzeresin. Yakında kimlerin fitneye tutularak delireceğini sen göreceksin, onlar da görecekler.”(Kalem sur. 2,3,4,5,6. Ayatler)

Mekkeli putperestler Peygamber (A.S.) 'e olmadık iftira ve çamurları attılar, kâh büyücü, kâh sihirbaz, kâh deli ve çılgın dediler. Allah, onların bu yakışıksız sözlerini reddediyor. Peygamberin bir deli ve çılgın değil, Allah'ın yüksek nimetine mazhar olmuş bir Resûl olduğunu, kendisine karşı gelenlerin deli olduğunun anlaşılacağını haber veriyor.

Ecir ve mükâfat, kişinin niyet ve ameliyle orantılıdır. Hz. Peygamber (A.S.) efendimiz, Allah'tan aldığı görevi kusursuz yerine getirdiği, insanlığa saadet yolunu açıp ebediyet ışığını yansıttığı, Allah ile kullar arasındaki yolu bağlantılı duruma getirdiği için O'na verilecek mükâfatın ardı arkası kesilmeyecek, sonsuzluğa doğru akıp gidecektir. Kur'an Peygamberin eriştiği yüksek derecenin yüceliğini açıklayarak müminlere hizmet ölçüsünü sunuyor.

“Kur'an-ı da hakk ile indirdik ve hakk ile indi. Seni de ancak (rahmetimizin) müjdecisi, (azabımızın) uyarıcısı olarak gönderdik.” (Ahzab suresi Ayet - 105)

Allah'ın kudret elinden çıkan hiçbir varlıkta kusur yoktur. O, her şeyi hakk ile yaratmıştır. Kur'an da, O'nun eseri ve İlâhî beyânıdır. İlim ne kadar ilerlerse ilerlesin ancak Kur'an-ı tasdik eder. Koyduğu ana fikirler, ahlâki, sosyal formüller; sergilediği hukuki ölçüler, kıyamete kadar tazeliğini koruyacak ölçü ve anlamdadır. Kur'an-ı tebliğ ile görevli bulunan Hz. Muhammed (A.S.)'in rahmetin müjdeleyicisi ve azabın uyarıcısı olarak iki ana vasfına dikkatler çekiliyor.

“Elbette Rabbin, sana öylesine verecek ki (O'ndan da, verdiğiinden de) râzı olacaksın, (razı olmaya devam edeceksin).” (Duha suresi Ayet-5)

İbn-i Abbas diyor ki: Peygamber (A.S.) 'ın râzı olacağı nîmet, kıyamet günü ümmetine şefaet etme yetkisine kavuşturulmasıdır. Buna, yani şefaet makamına, **“MAKAM-I MAHMÛD”** Övgü değer makam, denilmiştir ki bu sevgili Peygamberimize has makamdır.

“Muhammed, sizin adamlarınızdan hiç birinin babası değildir; fakat O, Allah’ın Resulü ve Peygamberlerin sonuncusudur. Allah, her şeyi layıkıyla bilendir.” (Ahzab suresi ayet-40)

HZ. MUHAMMED (A.S.)’İN EHL-İ BEYT-İ İLE İLGİLİ HADİSLERİ

Peygamber Efendimiz (s.a.a.)’in Ehl-i Beyt-i ile ilgili bir çok hadis ve vasiyetleri vardır. Bunlardan iki tanesini sizler için seçtik.

Hadis 1)-“Cabir diyor ki: Resulüllah (s.a.a.)’ın yanında idik. Hz Ali yanımıza gelince Resulüllah: Kardeşim geldi, dedi. Ve yüzünü Kâbe’ye dönüp eliyle Hz. Ali’nin sırtına vurdu ve şöyle buyurdu: Bu ve bunu sevenler kıyamet günü kurtuluşa erenlerdir. Sonra buyurdu ki; O içinizde benimle birlikte ilk iman edendir.Allah’ın ahdine en vefakâr olanınızdır. Allah’ın emirlerine en iyi uyandır. Halka en adaletli davranandır; halka en iyi muamele yapanınızdır. Allah’ın yanında en iyi meziyetleri olanınızdır. Sonra şu ayet kendisine vahyedildi ve o anda onu bize okudu : **“İman edip Salih ameller işleyenler var ya, işte onlar halkın en hayırlılarıdır.”** (Beyyine suresi Ayet-7)

Resulüllah (s.a.a.)’ın sahabeleri, Hz. Ali geldiği zaman şöyle derlerdi : **“Halkın en hayırlısı geldi.”**

Eşhedu enna Aliyyen veliyyullah sa: 36 Naklen : Menakıb-ı Harezmi, Kifayetu-Talip, Fusul-ül Mühimme

Hadis 2)- Resulüllah (s.a.a.) Ali (a.s.)’ye şöyle buyurdu: Ya Ali! Ben hikmet şehriyim, sen de onun kapısısın. Şehre yalnızca kapısından girilir. Beni sevdiğini zannedip sana buğz edenler yalancılardır. Çünkü sen bendensin ve ben de sendenim. Etin etimendir; kanın da kanımdan; ruh’un ruhumdandır; sırların benim sırrımdan; açık görüşün de benim açık görüşümdendir. Sen ümmetimin İmamısın ve benden sonra onlara Halifemsin. Sana itaat eden saadetlidir; sana isyan eden eşkiyadır. Senin velayetini kabul eden kazançlıdır, sana düşman olan ise zarardadır. Sana sarılan kurtulur, senden ayrılan helâk olur. Sen ve senin evlatlarından olan imamlar tıpkı Nuh’un gemisi gibisiniz. Ona binen kurtulur, ondan ayrılan ise boğulur. Sizler tıpkı yıldızlar gibisiniz; sizden bir yıldız kaybolduğunda, yerine muhakkak yeni bir yıldız doğar.

Eşhedu enna Aliyyen veliyyullah kitabı Sa: 38 Naklen yenabi-ul Meveddet, Faraid-us-Simtayn

İMAM ALİYYU-L HADİ (A.S.)’İN TESİ GÜNÜ İLE İLGİLİ ANLATTIKLARI

Gönderilen peygamberlere kalben inanan ve öğretilerine layıkıyla uyanlar, dünya ve Âhirette kazananlar olmuşlardır. Karşı gelenlerin de akıbetleri hüsrana olmuştur. Têsi günü, hakkı inkâr edip, adaletsizliği savunan ve uygulayanların yok edildiği gündür... Bu nedenle bugünün mâna ve önemi çok büyüktür.

Emîr Ebu Abdullah Muhammed bin ebi Abbas (r.a.) kendisine müteselsilen aktarılmış olan ve Ebu Muhammed Abdullah bin Eyyüb El-Kummi’ye dayandırdığı hadîs’e göre **10. İmam Ali’yul-Hâdi (a.s.)** hazretlerinin böyle bir günde yanına gelen ashaplarına şöyle dediğini nakleder.

“İmam: “Bu günün faziletlerini biliyor musunuz?” Diyerek ashaplarına sorar.

Onlarda: hayır bilmiyoruz; Ama sizden dinlemek ve öğrenmek isteriz ya İmam!” diye cevap verirler.

-İmam şöyle devam eder:

* Bu gün, Rabbimiz (c.c.) Hz. Âdem ile Havva anamızı cennetle taltif (ödül) ettiği gündür. (Bakara sûresi-35/ Arâf Sûresi-14)

* Bu gün, Yunus peygamberin kavminin azaptan kurtulduğu ve Yunus Balığının Hz. Yunus'u sahile çıkardığı gündür. (Saffat Sûresi-145)

* Bu gün, kendini Tanrı ilan eden Firavun'un, Hz. Musa ve kavminin peşinden giderken ordusuyla birlikte denizde boğulduğu ve helâk olduğu gündür." (Ârâf sûresi-136)

"Bu gün, Hz. Davut (a.s.)'un Muhalif ve mu'anid olan Câlût'u katlettiği gündür.

(Bakara sûresi-251)

"Bu gün, Hz. Süleyman'ın veziri, Âsif bin Barhiyye'nin Sabâ melikesi Belkıs'ın tahtını bir göz kırpması kadar kısa bir zamanda Yemenden Kudüs'e Hz. Süleyman'ın huzuruna getirdiği gündür. (Neml sûresi-39-40)

* Bu gün, Allah'u Teâlâ (c.c.) Hz. İdris'i yüce makama yükselttiği gündür.

* Bu gün, Âd ve Semûd kavminin helâk olduğu gündür. (Mü'min sûresi-31)

* Bu gün, Lût kavminin helâk olduğu gündür. (Hûd sûresi-80)

* Bu gün, Hz. İsa (a.s.)'ın Allah'ın izniyle ölüyü dirilttiği, körleri ve hastaları şifaya kavuşturduğu gündür. (Âli İmran suresi-49)

* Bu gün, Ashâbu l-fil'in helâk olduğu gündür. (Fil suresi)

Ve en son Miladi tarihe göre, 9 Reb'ül-evvel 571 de Ceddîm Resulüllah Muhammed Mustafa (s.a.a.)'nın İnsanlığa rahmet olarak dünyaya teşrif ettiği gündür. Bu gün de bir çok mucize tecelli etti. Ceddîm Resulüllah ve diğer Peygamberlerin hürmetine Biz Ehl-i Beyt mensupları ve Müslümanlar olarak bu güne çok önem veririz. Bu günü takdis eder dua ve zikirlerle yâd ederiz."

Bu faziletli günde her Müslüman, Rabbimizin emri olan ibadet, zikir ve hayırlar yapmalı, durumu elverdiğince muhtaçlara yardım etmeli ki dünya ve âhiret saadetine erişebilsin. Biz de burada Peygamber Efendimizi ve İmam'ul Hâdi'yi saygıyla anıyor ve şu âyetleri sunuyoruz.

* Yeryüzünde böbürlenerek yürüme, çünkü sen yeri delemesin ve boyca da dağlara ulaşamazsın. Bütün bunların yasaklanmış olanı, Allah katında çirkin görülmüştür. (İsra suresi37-38) Başka bir âyette de:

* Allah'a, (Onun rızası uğruna) güzel bir ödünç verin. Kendiniz için önden ne gibi bir hayır gönderirseniz, onu daha hayırlı ve karşılığı daha büyük olarak Allah'ın yanında bulursunuz. Allah'tan bağışlanma dileyin. Şüphesiz ki, Allah, çok bağışlayan, çok merhamet edendir."

(Müzzemmil suresi-20)

Peygamber Efendimize ve Âli'ne salat ve selam olsun diyerek bu mübarek günü, saygıyla anıyor, tüm insanlık için hayır, bereket, sevgi ve barışa vesile olmasını diliyoruz.

Not: Peygamber efendimizin hayat öyküsünü ve mucizelerinin tümünü bu küçük kitapçıkta anlatabilmemiz elbette ki mümkün değildir. Ancak yüce Peygamberimizin dünyaya teşrifi dolayısıyla O'nu anmak ve takdis etmek adına bu yazıyı hazırladık. O'nun en büyük azâmeti Kur'an-ı Kerim ile taltif edilmiş olmasıdır.

Peygamber Efendimiz (s.a.a.) Mubahale gününde Nübüvvet evinin temsilcilerinin kimler olduğunu söylerken, Amcası oğlu, damadı, vasiyi ve halifesi olduğunu her fırsatta beyan ettiği Hz. Ali, Benim her şeyim, Cennet ehli kadınlarının Hatunu, O, benden bir bid'at'tır. (parça) buyurduğu kızı Hz. Fatıma, Cennet ehlinin gençleridir buyurduğu torunları, Hz. Hasan ve Hüseyin'i Abâsı altına alarak Ehli Beytim diye tanıtmıştı.

Gadir Hum'da veda hutbesini irad ederken, Kendisinin ilim şehri olduğunu, Ali bin Ebi Talib'in de ilim şehrinin kapısı olduğunu ilan etmişti. Biz de vasilerin efendisi olan İmam-ı Ali (a.s.)'nin Peygamber efendimizi ve âlini nasıl tanıttığına bakalım:

“Biz Ehl-i Beyt inayet kudreti ile hidayet feyzi üzerimize dökülerek çamurumuz hazırlandı. Sonra Nübüvvet hamuru ile yoğruldu. Vahiy suyu ile sulandı. Ona Kutsal Ruhu üflendi. Öyleyse adımlarımız titremez, gözlerimiz şaşmaz, nurumuz asla sönmez; eğer biz saparsak insanlara kim yol gösterir? Halk değişik bir ağaçtandır. Nübüvvet ağacı ise birdir. Muhammed (s.a.a.) O ağacın köküdür, ben onun gövdesiyim; Fatıma tu-ZZehra onun meyvesidir. Hasan ve Hüseyin onun dallarıdır. Kökü nur, gövdesi nur, meyvesi nur, dalları nur, ateş ona deymese dahi yağ, tutuşmuş gibi kendiliğinden ışık saçar, nur üstüne nurdur.”

(Veeşhedu enna Aliyyen veliyyu-llah” kitabında, naklen Men hubbuhu Ünvan-u-Sahife :S: 38